

8 (1934) Nr. 1

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1965 Nr. 88

A. TITEL

*Verdrag ter verzekering van uitkeringen of bijstand aan onvrijwillig
werklozen (Verdrag nr. 44 aangenomen door de Internationale
Arbeidsconferentie in haar achttiende zitting);
Genève, 23 juni 1934*

B. TEKST ¹⁾**Convention ensuring benefit or allowances to the involuntarily unemployed**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Eighteenth Session on 4 June 1934, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to unemployment insurance and various forms of relief for the unemployed, which is the second item on the Agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an International Convention,

adopts, this twenty-first day of June of the year one thousand nine hundred and thirty-four, the following Convention which may be cited as the Unemployment Provision Convention, 1934:

Article 1

1. Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to maintain a scheme ensuring to persons who are involuntarily unemployed and to whom this Convention applies:

(a) benefit, by which is meant a payment related to contributions paid in respect of the beneficiary's employment whether under a compulsory or a voluntary scheme; or

(b) an allowance, by which is meant provision being neither benefit nor a grant under the ordinary arrangements for the relief of destitution, but which may be remuneration for employment on relief works organised in accordance with the conditions laid down in Article 9; or

(c) a combination of benefit and an allowance.

2. Subject to this scheme ensuring to all persons to whom this Convention applies the benefit or allowance required by paragraph 1, the scheme may be

(a) a compulsory insurance scheme;

(b) a voluntary insurance scheme;

¹⁾ In dit *Tractatenblad* is afgedrukt de tekst van het Verdrag, zoals gewijzigd bij het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946 en bij het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1961 (zie rubriek J hieronder).

De oorspronkelijke tekst van het Verdrag is afgedrukt in Bijl. *Hand.* II 1934/35 — 385.

Convention assurant aux chômeurs involontaires des indemnités ou des allocations

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail et s'y étant réunie le 4 juin 1934 en sa dix-huitième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'assurance-chômage et aux diverses formes d'assistance aux chômeurs, question qui constitue le deuxième point à l'ordre du jour de la session,

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale,

adopte, ce vingt-troisième jour de juin mil neuf cent trente-quatre, la convention ci-après qui sera dénommée Convention du chômage, 1934:

Article 1

1. Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente convention s'engage à entretenir un système qui assure aux chômeurs involontaires visés par cette convention soit:

a) une „indemnité”, c'est-à-dire une somme versée en raison de contributions payées du fait de l'emploi du bénéficiaire par affiliation à un système soit obligatoire, soit facultatif;

b) une „allocation”, c'est-à-dire une prestation qui ne constitue ni une indemnité, ni un secours alloué en vertu des mesures générales d'assistance aux indigents, mais qui peut constituer la rémunération d'un emploi dans des travaux de secours organisés dans les conditions prévues à l'article 9;

c) une combinaison d'indemnités et d'allocations.

2. A condition qu'il assure, à toutes les personnes auxquelles s'applique la présente convention, les indemnités ou allocations prévues au paragraphe premier, ce système peut être:

a) une assurance obligatoire;

b) une assurance facultative;

(c) a combination of compulsory and voluntary insurance schemes; or

(d) any of the above alternatives combined with a complementary assistance scheme.

3. The conditions under which unemployed persons shall pass from benefit to allowances, if the occasion arises, shall be determined by national laws or regulations.

Article 2

1. This Convention applies to all persons habitually employed for wages or salary:

2. Provided that any Member may in its national laws or regulations make such exceptions as it deems necessary in respect of:

(a) persons employed in domestic service;

(b) homeworkers;

(c) workers whose employment is of a permanent character in the service of the government, a local authority or a public utility undertaking;

(d) non-manual workers whose earnings are considered by the competent authority to be sufficiently high for them to ensure their own protection against the risk of unemployment;

(e) workers whose employment is of a seasonal character if the season is normally of less than six months' duration and they are not ordinarily employed during the remainder of the year in other employment covered by this Convention;

(f) young workers under a prescribed age;

(g) workers who exceed a prescribed age and are in receipt of a retiring or old-age-pension;

(h) persons engaged only occasionally or subsidiarily in employment covered by this Convention;

(i) members of the employers' family;

(j) exceptional classes of workers in whose cases there are special features which make it unnecessary or impracticable to apply to them the provisions of this Convention.

3. Members shall state in the annual reports submitted by them upon the application of this Convention the exceptions which they have made under the foregoing paragraph.

4. This Convention does not apply to seamen, sea fishermen or agricultural workers as these categories may be defined by national laws or regulations.

c) une combinaison de systèmes d'assurance obligatoire et d'assurance facultative;

d) un des systèmes précités complété par un système d'assistance.

3. Il appartient à la législation nationale de fixer, le cas échéant, les conditions dans lesquelles les chômeurs seraient appelés à passer du régime des indemnités au régime des allocations.

Article 2

1. La présente convention s'applique à toutes personnes habituellement employées en échange d'un salaire ou d'un traitement.

2. Toutefois, chaque Membre peut prévoir, dans sa législation nationale, telles exceptions qu'il juge nécessaires en ce qui concerne:

a) les gens de maison;

b) les travailleurs à domicile;

c) les travailleurs qui occupent des emplois stables dépendant du gouvernement, des autorités locales ou d'un service d'utilité publique;

d) les travailleurs non manuels dont les gains sont considérés par l'autorité compétente comme étant assez élevés pour leur permettre de se prémunir eux-mêmes contre le risque du chômage;

e) les travailleurs dont l'emploi a un caractère saisonnier, lorsque la durée de la saison est normalement inférieure à six mois et que les intéressés ne sont pas ordinairement occupés, pendant le reste de l'année, à un autre emploi couvert par la présente convention;

f) les jeunes travailleurs n'ayant pas encore atteint un âge déterminé;

g) les travailleurs ayant dépassé un âge déterminé et qui sont au bénéfice d'une pension de retraite ou de vieillesse;

h) les personnes qui ne sont occupées qu'à titre occasionnel ou subsidiaire à des emplois couverts par la présente convention;

i) les membres de la famille de l'employeur;

j) des catégories exceptionnelles de travailleurs pour lesquelles des circonstances particulières font qu'il ne serait pas nécessaire ou qu'il ne serait pas praticable de leur appliquer les dispositions de la présente convention.

3. Les Membres doivent faire connaître dans les rapports annuels soumis par eux sur l'application de la présente convention les exceptions qu'ils auront faites en vertu du paragraphe précédent.

4. La présente convention ne s'applique pas aux marins, aux marins pêcheurs, ni aux travailleurs agricoles, tels que ces catégories peuvent être définies par la législation nationale.

Article 3

In cases of partial unemployment, benefit or an allowance shall be payable to unemployed persons whose employment has been reduced in a way to be determined by national laws or regulations.

Article 4

The right to receive benefit or an allowance may be made subject to compliance by the claimant with the following conditions:

- (a) that he is capable of and available for work;
- (b) that he has registered at a public employment exchange or at some other office approved by the competent authority and, subject to such exceptions and conditions as may be prescribed by national laws or regulations, attends there regularly; and
- (c) that he complies with such other requirements as may be prescribed by national laws or regulations for the purpose of showing whether he fulfils the conditions for the receipt of benefit or an allowance.

Article 5

The right to receive benefit or an allowance may be made subject to other conditions and disqualifications, in particular those provided for in Articles 6, 7, 8, 9, 10, 11 and 12. Any conditions or disqualifications other than those provided for in the said Articles shall be indicated in the annual reports submitted by Members upon the application of this Convention.

Article 6

The right to receive benefit or an allowance may be made conditional upon the completion of a qualifying period, involving:

- (a) the payment of a prescribed number of contributions within a prescribed period preceding the claim to benefit or preceding the commencement of the period of unemployment;
- (b) employment covered by this Convention for a prescribed period preceding the claim to benefit or an allowance or preceding the commencement of a period of unemployment; or
- (c) a combination of the above alternatives.

Article 7

The right to receive benefit or an allowance may be made conditional upon the completion of a waiting period the duration and conditions of application of which shall be prescribed by national laws or regulations.

Article 3

En cas de chômage partiel, des indemnités ou des allocations doivent être attribuées aux chômeurs dont l'emploi se trouve réduit dans les conditions déterminées par la législation nationale.

Article 4

Le droit de recevoir une indemnité ou une allocation peut être subordonné aux conditions suivantes à remplir par le requérant:

- a) être apte au travail et disponible pour le travail;
- b) s'être inscrit à un bureau de placement public ou à quelque autre bureau approuvé par l'autorité compétente et, sous réserve des exceptions et conditions qui pourraient être prescrites par la législation nationale, fréquenter régulièrement ledit bureau;
- c) se conformer à toutes les autres prescriptions qui pourraient être édictées par la législation nationale en vue de déterminer s'il remplit les conditions relatives à l'octroi d'une indemnité ou d'une allocation.

Article 5

Le droit de recevoir une indemnité ou une allocation peut être soumis à d'autres conditions ou disqualifications et notamment à celles prévues aux articles 6, 7, 8, 9, 10, 11 et 12. Les conditions et disqualifications autres que celles prévues aux articles susmentionnés doivent être indiquées dans les rapports annuels soumis par les Membres sur l'application de la présente convention.

Article 6

Le droit de recevoir une indemnité ou une allocation peut être subordonné à l'accomplissement d'un stage comportant:

- a) soit le versement d'un nombre déterminé de cotisations au cours d'une période déterminée précédant la demande d'indemnité ou le commencement du chômage;
- b) soit un emploi couvert par la présente convention pendant une période déterminée précédant la demande d'indemnités ou d'allocations ou précédant le commencement du chômage;
- c) soit une combinaison des méthodes ci-dessus.

Article 7

Le droit de recevoir une indemnité ou une allocation peut être subordonné à l'expiration d'un délai de carence dont la durée et les conditions d'application doivent être fixées par la législation nationale.

Article 8

The right to receive benefit or an allowance may be made conditional upon attendance at a course of vocational or other instruction.

Article 9

The right to receive benefit or an allowance may be made conditional upon the acceptance, under conditions prescribed by national laws or regulations, of employment on relief works organised by a public authority.

Article 10

1. A claimant may be disqualified for the receipt of benefit or of an allowance for an appropriate period if he refuses an offer of suitable employment. Employment shall not be deemed to be suitable:

(a) if acceptance of it would involve residence in a district in which suitable accommodation is not available;

(b) if the rate of wages offered is lower, or the other conditions of employment are less favourable:

(i) where the employment offered is employment in the claimant's usual occupation and in the district where he was last ordinarily employed, than those which he might reasonably have expected to obtain, having regard to those which he habitually obtained in his usual occupation in that district or would have obtained if he had continued to be so employed;

(ii) in all other cases, than the standard generally observed at the time in the occupation and district in which the employment is offered;

(c) if the situation offered is vacant in consequence of a stoppage of work due to a trade dispute;

(d) if for any other reason, having regard to all the considerations involved including the personal circumstances of the claimant, its refusal by the claimant is not unreasonable.

2. A claimant may be disqualified for the receipt of benefit or of an allowance for an appropriate period:

(a) if he has lost his employment as a direct result of a stoppage of work due to a trade dispute;

(b) if he has lost his employment through his own misconduct or has left it voluntarily without just cause;

(c) if he has tried to obtain fraudulently any benefit or allowance;
or

(d) if he fails to comply with the instructions of a public employment exchange or other competent authority with regard to

Article 8

Le droit de recevoir une indemnité ou une allocation peut être subordonné à la fréquentation d'un cours d'enseignement professionnel ou autre.

Article 9

Le droit de recevoir une indemnité ou une allocation peut être subordonné à l'acceptation, dans des conditions à déterminer par la législation nationale, d'un emploi à des travaux de secours organisés par une autorité publique.

Article 10

1. Le requérant peut être disqualifié du droit aux indemnités ou aux allocations pendant une période appropriée s'il refuse d'accepter un emploi convenable. Ne doit pas être considéré comme convenable:

a) un emploi dont l'acceptation comporterait la résidence dans une région où il n'existe pas de possibilités de logement approprié;

b) un emploi dont le taux de salaire offert est inférieur ou dont les autres conditions d'emploi sont moins favorables:

i) que n'aurait pu raisonnablement espérer le requérant en tenant compte de ceux qu'il obtenait habituellement dans sa profession ordinaire, dans la région où il était généralement employé, ou qu'il aurait obtenus s'il avait continué à être ainsi employé (lorsqu'il s'agit d'un emploi offert dans la profession et dans la région où le requérant était habituellement employé en dernier lieu);

ii) que le niveau généralement observé à ce moment dans la profession et dans la région dans lesquelles l'emploi est offert (dans tous les autres cas);

c) un emploi se trouvant vacant en raison d'un arrêt du travail dû à un conflit professionnel;

d) un emploi tel que, pour une raison autre que celles visées ci-dessus et compte tenu de toutes les circonstances y compris la situation personnelle du requérant, le refus de cet emploi ne peut lui être raisonnablement reproché.

2. Le requérant peut être disqualifié du droit aux indemnités ou aux allocations pendant une période appropriée:

a) s'il a perdu son emploi en raison directe d'un arrêt du travail dû à un conflit professionnel;

b) s'il a perdu son emploi par sa propre faute ou s'il l'a quitté volontairement sans motifs légitimes;

c) s'il a essayé d'obtenir frauduleusement une indemnité ou une allocation;

d) s'il ne se conforme pas, pour retrouver du travail, aux instructions d'un bureau de placement public ou de toute autre autorité

applying for employment, or if it is proved by the competent authority that he has failed or neglected to avail himself of a reasonable opportunity of suitable employment.

3. A claimant who on leaving his employment has received from his employer in virtue of his contract of service compensation for and substantially equal to his loss of earnings for a certain period may be disqualified for the duration of that period of the receipt of benefit or of an allowance. A discharge allowance provided for by national laws or regulations shall not be deemed to be such compensation.

Article 11

The right to receive benefit or an allowance may be limited in duration to a period which shall not normally be less than 156 working days per year, and shall in no case be less than 78 working days per year.

Article 12

1. Benefit shall be payable irrespective of the needs of the claimant.

2. The right to receive an allowance may be made conditional upon the need of the claimant being proved in such manner as may be prescribed by national laws or regulations.

Article 13

1. Benefit shall be payable in cash, but supplementary grants to facilitate the re-employment of an insured person may be in kind.

2. Allowances may be in kind.

Article 14

There shall be constituted in accordance with national law or regulations tribunals or other competent authorities for the purpose of determining questions arising on applications for benefit or an allowance made by persons to whom this Convention applies.

Article 15

1. The claimant may be disqualified for the receipt of benefit or of an allowance in respect of any period during which he is resident abroad.

2. Special provisions may be prescribed for frontier workers employed in one country and resident in another.

compétente, ou si l'autorité compétente prouve que, délibérément ou par négligence, il n'a pas profité d'une occasion raisonnable d'emploi convenable.

3. Tout requérant qui, en quittant son emploi, a reçu de son employeur, en vertu de son contrat de travail, une compensation substantiellement égale à sa perte de gain durant une période donnée, peut être privé du droit aux indemnités et allocations pour la durée de cette période. Cependant, une indemnité de licenciement prévue par la législation nationale ne pourra pas être considérée comme une telle compensation.

Article 11

Le droit de recevoir une indemnité ou une allocation peut n'être accordé que pendant une période limitée qui devra n'être pas normalement inférieure à 156 jours ouvrables par an et n'être, en aucun cas, inférieure à 78 jours ouvrables par an.

Article 12

1. Le paiement des indemnités ne doit pas être subordonné à l'état de besoin du requérant.

2. Le droit de recevoir une allocation peut être subordonné à la constatation, dans des conditions à déterminer par la législation nationale, d'un état de besoin du requérant.

Article 13

1. Les indemnités doivent être payées en espèces, mais des prestations supplémentaires destinées à faciliter la remise de l'assuré au travail peuvent être attribuées en nature.

2. Les allocations peuvent être attribuées en nature.

Article 14

Des tribunaux ou autres autorités compétentes doivent être institués, conformément à la législation nationale, pour trancher les questions suscitées par les demandes d'indemnités ou d'allocations présentées par les personnes auxquelles s'applique la présente convention.

Article 15

1. Le requérant peut être privé du droit aux indemnités ou aux allocations pour toute période où il réside à l'étranger.

2. Un régime spécial peut être établi pour les travailleurs frontaliers qui ont leur lieu de travail dans un pays et leur lieu de résidence dans un autre.

Article 16

Foreigners shall be entitled to benefit and allowances upon the same conditions as nationals: Provided that any Member may withhold from the nationals of any Member or State not bound by this Convention equality of treatment with its own nationals in respect of payments from funds to which the claimant has not contributed.

Article 17

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 18

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 19

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the International Labour Office, the Director-General of the International Labour Office shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 20

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of five years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the International Labour Office.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of five years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of five years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of five years under the terms provided for in this Article.

Article 16

Les étrangers doivent avoir droit aux indemnités et allocations dans les mêmes conditions que les nationaux. Toutefois, tout Membre peut refuser aux ressortissants de tout Membre ou Etat qui n'est pas lié par la présente convention, l'égalité de traitement avec ses propres ressortissants au sujet des prestations provenant de fonds auxquels le requérant n'a pas contribué.

Article 17

Les ratifications officielles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 18

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 19

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées au Bureau international du Travail, le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l'Organisation.

Article 20

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de cinq années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail, et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Bureau international du Travail.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de cinq années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de cinq années, et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de cinq années dans les conditions prévues au présent article.

Article 21

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 22

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides,

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 20 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 23

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

Article 21

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d'Administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa revision totale ou partielle.

Article 22

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant revision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant revision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 20 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant revision soit entrée en vigueur;

b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant revision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant revision.

Article 23

Les textes français et anglais de la présente convention feront foi l'un et l'autre.

C. VERTALING ¹⁾**Verdrag ter verzekering van uitkeringen of bijstand aan
onvrijwillig werklozen**

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie, door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bijeengeroepen te Genève en aldaar bijeengekomen op 4 juni 1934 in haar achttiende zitting,

besloten hebbende verschillende voorstellen aan te nemen betreffende de werkloosheidsverzekering en de verschillende vormen van bijstand aan werklozen, welk onderwerp het tweede punt van de agenda der zitting is, en

besloten hebbende dat deze voorstellen de vorm zullen aannemen van een internationaal Verdrag,

neemt heden de 23ste juni 1934 het volgende Verdrag aan dat genoemd zal worden „Verdrag betreffende de werkloosheid 1934“:

Artikel 1

1. Elk lid der Internationale Arbeidsorganisatie, dat dit Verdrag bekrachtigt, verplicht zich tot de instandhouding van een stelsel dat aan de onvrijwillig werklozen, bedoeld in dit Verdrag, verzekert, hetzij:

a. een „uitkering“, d.w.z. een bedrag op grond van bijdragen, in verband met de arbeid van de rechthebbende betaald krachtens een verplichte of vrijwillige verzekering; of

b. „bijstand“, d.w.z. een prestatie, welke geen uitkering is noch ondersteuning, verleend krachtens de algemene regelen betreffende hulp aan behoeftigen, doch welke de beloning kan zijn voor tewerkstelling bij wijze van werkverschaffing onder de voorwaarden geregeld in artikel 9;

c. een combinatie van uitkering en bijstand.

2. Dit stelsel kan, mits het aan alle personen waarop dit Verdrag van toepassing is, de uitkeringen of de bijstand, bedoeld in het eerste lid, verzekert, zijn:

a. een stelsel van verplichte verzekering;

b. een stelsel van vrijwillige verzekering;

c. een combinatie van verplichte en vrijwillige verzekering;

¹⁾ In dit *Tractatenblad* is afgedrukt de vertaling van het Verdrag zoals dit is gewijzigd bij het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946 en bij het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1961 (zie rubriek J hieronder).

De vertaling van het oorspronkelijke Verdrag is afgedrukt in Bijl. *Hand. II* 1934/35 — 385.

d. een der voornoemde stelsels, aangevuld door een stelsel van bijstand.

3. De voorwaarden, waaronder werklozen van het stelsel van uitkeringen overgaan naar het stelsel van bijstand, zullen, in voorkomend geval, door de nationale wetgeving worden vastgesteld.

Artikel 2

1. Dit Verdrag is van toepassing op alle personen die gewoonlijk tegen loon of salaris werkzaam zijn.

2. Elk Lid kan echter in zijn nationale wetgeving de door dit Lid nodig geachte uitzonderingen maken, betreffende:

a. huispersoneel;

b. thuiswerkers;

c. werknemers die vast werk hebben in dienst van de Regering, de plaatselijke overheid of van een openbaar nutsbedrijf;

d. werknemers die geen handenarbeid verrichten, wier verdiensten door de bevoegde autoriteit voldoende hoog geacht worden om hen in staat te stellen zich zelf tegen het risico der werkloosheid te beschermen;

e. werknemers wier arbeid het karakter van seizoenarbeid draagt, wanneer de duur van het seizoen normaal minder dan zes maanden bedraagt en de betrokkenen gewoonlijk gedurende de overige tijd van het jaar geen andere werkzaamheden, onder dit Verdrag vallend, verrichten;

f. jeugdige werknemers die een bepaalde leeftijd nog niet hebben bereikt;

g. werknemers die een bepaalde leeftijd hebben overschreden en in het genot zijn van een rust- of ouderdomspensioen;

h. personen die slechts incidenteel of slechts als nevenberoep arbeid verrichten onder dit Verdrag vallend;

i. leden van het gezin van de werkgever;

j. zeer bijzondere groepen werknemers voor wie bijzondere omstandigheden gelden, welke maken dat het niet nodig of niet praktisch zou zijn om de bepalingen van dit Verdrag op hen toe te passen.

3. De Leden moeten in de jaarrapporten welke zij over de toepassing van dit Verdrag moeten indienen, de uitzonderingen vermelden, welke zij krachtens het vorig lid hebben vastgesteld.

4. Dit Verdrag is niet van toepassing op zeelieden, zeevissers, noch op landarbeiders, zoals die groepen door de nationale wetgeving zijn vastgesteld.

Artikel 3

In geval van gedeeltelijke werkloosheid moeten de uitkeringen of de bijstand toegekend worden aan de werklozen wier werk verminderd is, op de wijze als door de nationale wetgeving bepaald.

Artikel 4

Het recht om uitkering of bijstand te ontvangen kan afhankelijk worden gesteld van de volgende door de aanvrager te vervullen voorwaarden:

- a. geschikt en beschikbaar zijn voor het verrichten van arbeid;
- b. ingeschreven zijn bij een arbeidsbureau van de overheid of bij een ander bureau, goedgekeurd door de bevoegde autoriteiten, alsmede behoudens de uitzonderingen en voorwaarden welke door de nationale wetgeving kunnen worden gesteld, het regelmatig bezoeken van dat bureau; en
- c. het zich gedragen naar alle andere voorschriften welke door de nationale wetgeving kunnen worden uitgevaardigd om vast te stellen of hij de voorwaarden voor de toekenning van uitkering of bijstand vervult.

Artikel 5

Het recht op uitkering of bijstand kan afhankelijk worden gesteld van andere voorwaarden; eveneens kunnen bepalingen omtrent uitsluiting van dat recht worden vastgesteld; in het bijzonder kunnen de rechten afhankelijk worden gesteld van het bepaalde bij de artikelen 6, 7, 8, 9, 10, 11 en 12. Andere dan in de genoemde artikelen voorziene voorwaarden en uitsluitingen moeten in de jaar-rapporten welke door de Leden over de toepassing van dit Verdrag worden ingediend, worden aangegeven.

Artikel 6

Het recht op uitkering of bijstand kan afhankelijk worden gesteld van het vervullen van een wachttijd, welke omvat:

- a. hetzij het betalen van een bepaald aantal premiën in de loop van een bepaald tijdvak, voorafgaande aan de aanvraag om uitkering of het begin der werkloosheid;
- b. hetzij het verrichten van arbeid vallende onder dit Verdrag gedurende een bepaald tijdvak, voorafgaande aan de aanvraag om uitkering of bijstand of voorafgaande aan het begin der werkloosheid;
- c. hetzij een combinatie van bovenvermelde methoden.

Artikel 7

Het recht op uitkering of bijstand kan afhankelijk worden gesteld van het verstrijken van een karenz-tijd, waarvan de duur en

voorwaarden van toepassing door de nationale wetgeving moeten worden vastgesteld.

Artikel 8

Het recht op uitkering of bijstand kan afhankelijk worden gesteld van het volgen van een vakcursus of van een andere cursus.

Artikel 9

Het recht op uitkering of bijstand kan afhankelijk worden gesteld van het aannemen, op voorwaarden vast te stellen door de nationale wetgeving, van arbeid bij werkverschaffing uitgaande van een overheidsdienst.

Artikel 10

1. De aanvrager kan gedurende een gepast tijdvak van het recht op uitkering of bijstand worden uitgesloten, indien hij weigert passende arbeid te aanvaarden. Arbeid mag niet als passend worden beschouwd:

a. indien de aanneming ervan het verblijf in een streek waar geen behoorlijke woongelegenheid is, zou meebrengen;

b. indien het aangeboden loon lager is of de andere arbeidsvoorwaarden minder gunstig zijn:

i. dan de aanvrager redelijkerwijze zou hebben kunnen verwachten, rekening houdende met het loon en de voorwaarden, welke gewoonlijk in zijn gewone beroep door hem verkregen werden in de streek waar hij over het algemeen werkzaam was of welke hij verkregen zou hebben, indien hij daar werkzaam was gebleven (wanneer er sprake is van arbeid aangeboden in de tak van bedrijf en in de streek waar de aanvrager het laatst regelmatig heeft gewerkt);

ii. dan het niveau dat over het algemeen op dat ogenblik in de tak van bedrijf en in de streek waarin de arbeid wordt aangeboden in acht wordt genomen (in alle andere gevallen);

c. indien het aangeboden werk beschikbaar is door een werkstaking tengevolge van een arbeidsconflict;

d. indien, om andere redenen dan die hierboven genoemd, en rekening houdende met alle omstandigheden, daaronder begrepen de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, het weigeren van de arbeid niet onredelijk is.

2. De verzoeker kan gedurende een gepast tijdvak uitgesloten worden van het recht op uitkering of bijstand:

a. indien hij zijn betrekking heeft verloren als rechtstreeks gevolg van een werkstaking tengevolge van een arbeidsconflict;

b. indien hij zijn betrekking heeft verloren door zijn eigen schuld of indien hij vrijwillig zonder wettige redenen zijn betrekking heeft verlaten;

c. indien hij heeft getracht op bedrieglijke wijze uitkering of bijstand te verkrijgen;

d. indien hij zich, om weer werk te vinden, niet gedraagt naar de aanwijzingen van een arbeidsbureau van de overheid of van enige andere bevoegde autoriteit, of indien de bevoegde autoriteit bewijst dat hij, bewust of uit nalatigheid, een redelijke gelegenheid om passend werk te krijgen niet heeft benut.

3. Iedere aanvrager die bij het verlaten van zijn betrekking krachtens zijn arbeidsovereenkomst van zijn werkgever een schadeloosstelling heeft ontvangen, welke in wezen gelijk is aan het loonverlies gedurende een bepaald tijdvak, kan voor de duur van dat tijdvak worden uitgesloten van het recht op uitkering of bijstand. Een uitkering bij ontslag krachtens de nationale wetgeving wordt evenwel niet beschouwd een dergelijke schadeloosstelling te zijn.

Artikel 11

Het recht op uitkering of bijstand kan worden beperkt tot een bepaald tijdvak, dat in de regel niet korter mag zijn dan 156 werkdagen per jaar en in geen geval korter dan 78 werkdagen per jaar.

Artikel 12

1. De betaling van de uitkeringen mag niet afhankelijk worden gesteld van de behoeften van de aanvrager.

2. Het recht op bijstand kan afhankelijk worden gesteld van het bewijs, op door de nationale wetgeving te bepalen voorwaarden, dat de aanvrager in behoeftige omstandigheden verkeert.

Artikel 13

1. De uitkeringen moeten in geld worden betaald, doch aanvullende uitkeringen, bestemd om de wedertewerkstelling van de verzekerde te vergemakkelijken kunnen in natura worden toegekend.

2. De bijstand kan in natura worden toegekend.

Artikel 14

In overeenstemming met de nationale wetgeving dienen scheidsrechten of andere bevoegde autoriteiten te worden ingesteld om in de geschillen ontstaan door de aanvragen om uitkering of bijstand, gedaan door de personen op wie dit Verdrag van toepassing is, te beslissen.

Artikel 15

1. De aanvrager kan van het recht op uitkering of bijstand worden uitgesloten gedurende de tijd dat hij in het buitenland woont.

2. Er kan een bijzondere regeling worden vastgesteld voor werknemers uit de grensstreken, die hun arbeid verrichten in het ene land en hun woonplaats in het andere land hebben.

Artikel 16

Vreemdelingen moeten recht op uitkeringen en bijstand hebben op dezelfde voorwaarden als de eigen onderdanen. Elk Lid kan echter ten aanzien van de betalingen uit fondsen waaraan de aanvrager niet heeft bijgedragen, weigeren onderdanen van een Lid of een Staat die door dit Verdrag niet gebonden is, op dezelfde wijze te behandelen als zijn eigen onderdanen.

Artikel 17

De officiële bekrachtigingen van dit Verdrag worden medegedeeld aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door hem geregistreerd.

Artikel 18

Dit Verdrag is slechts verbindend voor de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie, die hun bekrachtigingen door de Directeur-Generaal hebben doen registreren.

Het treedt in werking twaalf maanden nadat de bekrachtigingen van twee Leden door de Directeur-Generaal zijn geregistreerd.

Vervolgens treedt dit Verdrag ten aanzien van ieder der andere Leden in werking twaalf maanden na de datum waarop de bekrachtiging van dat Lid is geregistreerd.

Artikel 19

Zodra de bekrachtigingen van twee Leden der Internationale Arbeidsorganisatie door het Internationaal Arbeidsbureau zijn geregistreerd, doet de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau van dit feit mededeling aan alle Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie. Hij stelt hen eveneens in kennis van de registratie van de bekrachtigingen die hem later door andere Leden der Organisatie worden medegedeeld.

Artikel 20

1. Ieder Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na verloop van een termijn van vijf jaar na de datum waarop dit Verdrag van kracht is geworden, en wel door een verklaring toegezonden aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door deze te registreren. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar nadat zij door het Internationaal Arbeidsbureau is geregistreerd.

2. Ieder Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, en niet binnen een jaar na het verloop van de termijn van vijf jaar, bedoeld in het

vorige lid, gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging voorzien in dit artikel, is voor een nieuwe termijn van vijf jaren gebonden en kan daarna dit Verdrag opzeggen, na verloop van elke termijn van vijf jaar onder de voorwaarden bedoeld in dit artikel.

Artikel 21

Telkens wanneer de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau zulks nodig acht, legt deze een verslag inzake de toepassing van dit Verdrag voor aan de Algemene Conferentie, en gaat na of het wenselijk is de kwestie van de gehele of gedeeltelijke herziening van het Verdrag op de agenda van de Conferentie te plaatsen.

Artikel 22

Indien de Conferentie een nieuw Verdrag aanneemt, houdende gehele of gedeeltelijke herziening van het onderhavige Verdrag, zal, tenzij het nieuwe verdrag anders bepaalt:

a. bekrachtiging door een Lid van het nieuwe Verdrag, houdende herziening, ipso jure onmiddellijke opzegging van het onderhavige Verdrag tengevolge hebben, niettegenstaande het bepaalde in artikel 20, mits het nieuwe verdrag, houdende herziening, in werking is getreden;

b. met ingang van de datum waarop het nieuwe verdrag, houdende herziening, in werking treedt, het onderhavige Verdrag niet langer door de Leden bekrachtigd kunnen worden.

Het onderhavige Verdrag blijft echter in elk geval naar huidige vorm en inhoud van kracht ten aanzien van die Leden die het bekrachtigd hebben en die het nieuwe verdrag, houdende herziening, niet hebben bekrachtigd.

Artikel 23

De Franse en de Engelse tekst van dit Verdrag zijn beide authentiek.

D. GOEDKEURING

Het Verdrag behoeft ingevolge artikel 60, lid 2, der Grondwet de goedkeuring der Staten-Generaal alvorens te kunnen worden bekrachtigd.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben, overeenkomstig artikel 17 van het Verdrag, hun bekrachtiging doen registreren door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau te Genève:

het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland ¹⁾	29 april 1936
Ierland	10 juni 1937
Nieuw-Zeeland	29 maart 1938
Zwitserland	14 juni 1939
Frankrijk	21 februari 1949
Bulgarije	29 december 1949
Tsjechoslowakije	12 juni 1950
Italië	22 oktober 1952
Noorwegen	20 mei 1957
Peru	4 april 1962
Algerije	19 oktober 1962

¹⁾ Mede voor het eiland Man en de baljuwschappen Guernsey en Jersey.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 18, lid 2, op 10 juni 1938 in werking getreden voor het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en voor Ierland.

Voor de overige in rubriek E vermelde Staten zijn zij ingevolge artikel 18, lid 3, twaalf maanden na de aldaar aangegeven data in werking getreden.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

De bepalingen van het Verdrag zijn door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland toepasselijk verklaard op:

Malta	21 mei 1964
onder het volgende voorbehoud met betrekking tot artikel 3: „Benefit is paid only where a person is deemed to be unemployed.”	
Gibraltar	11 november 1964
onder de volgende voorbehouden	
met betrekking tot artikel 1, lid 2: „L'ordonnance sur les prestations d'assurances sociales non contributives n'assure pas d'allocation aux personnes qui sont en chômage involontaire et qui ne sont pas assurées en vertu de l'ordonnance sur les assurances sociales obligatoires.”	

met betrekking tot artikel 2(g): „Les personnes qui ont dépassé l'âge fixé pour la retraite sont exclues du bénéfice des allocations, qu'elles soient ou non bénéficiaires d'une pension de retraite ou de vieillesse.”; en met betrekking tot artikel 16: „Non appliqué.”.

J. GEGEVENS

De tekst van het onderhavige Verdrag is gewijzigd bij het op 9 oktober 1946 te Montreal aangenomen Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946 (Arbeidsverdrag nr. 80) (laatstelijk *Trb.* 1957, 181) en bij het op 26 juni 1961 te Genève aangenomen Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1961 (Arbeidsverdrag nr. 116) (laatstelijk *Trb.* 1965, 73).

In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties is het onderhavige Verdrag, zoals gewijzigd bij Arbeidsverdrag nr. 80, op 15 september 1949 geregistreerd bij het Secretariaat der Verenigde Naties. De tekst van het Verdrag, zoals gewijzigd, is afgedrukt in „Recueil des Traités” der Verenigde Naties, deel 40, blz. 45 e.v.

Voor het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie zie, laatstelijk, *Trb.* 1965, 41.

Uitgegeven de zestiende juli 1965.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.